

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.I.30.203/2014/3. szám

A Szegedi Ítéltábla a Dr. Várhelyi Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Várhelyi Attila ügyvéd) által képviselt **felperes neve (címe)** szám alatti székhelyű felperesnek – a dr. Tömör Gábor ügyvéd által képviselt **alperes neve (címe)** szám alatti székhelyű alperes ellen tagdíj és járulékai megfizetése iránt indított perében a Kecskeméti Törvényszék 2014. március 5. napján kelt 3.G.21.671/2013/7. sorszámú ítélete ellen az alperes részéről 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

Kötelezi az alperest, 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 20.000,- (Húszezer) forint másodfokú eljárási költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A felperes egyesület, melybe az alperes 2010. **(hónap, nap)**-i nyilatkozatával tagként belépett. Ennek tartalma szerint a felperesi alapszabályban foglaltakat magára nézve kötelezőnek ismerte el azzal, hogy a tagdíjat, a költség-hozzájárulást a küldöttgyűlés határozatában foglaltak szerint megfizeti. Az alapszabály V.9.b) pontja szerint a tag a **(felperesi egyesület neve)**-ből írásbeli bejelentéssel bármikor kiléphet. A kilépési szándékot a tárgyév letelte előtt legalább három hónappal közölni kell. A kilépés évére meghatározott pénzügyi kötelezettségek nem törölhetők. A c) pont értelmében azt a tagot, aki az előírt tagsági díjjal és költség-hozzájárulással fél évnél tovább hátralékban van, és tartozását írásbeli felszólítás ellenére sem rendezi, vagy tagi kötelezettségeit súlyosan megsértette, vagy a tagságra méltatlanná vált, a **(felperesi egyesület neve)** elnöksége a tagok sorában felfüggesztheti, a felfüggesztés idejére tagdíj fizetése kötelező. Kizárás esetén mentesül a tárgyév maradék időszakára szóló tagdíj befizetése alól. A felperes 2012. január 9-én állított ki számlát az alperes nevére az I. félévre vonatkozó tagdíjról, 400.000,- forintról, melyet az alperes április 17-én azzal küldött vissza, hogy 2012. évre nem kívánja tagságát megújítani. A felperes ezt követően tájékoztatta alapszabályának idevonatkozó pontjairól, vagyis arról, hogy tagsági viszonyának megszüntetésére a tárgyévet követő évben van lehetőség, ami a 2012. évre vonatkozó tagdíjfizetési kötelezettséget nem érinti. Az alperes április 24-én ismét jelezte, hogy tagsági viszonyát

2012. január 1-től megszűnteti. A felperes május 9-én megismételte tájékoztatását az alapszabály rendelkezéseiről, újból megküldte az I. féléves tagdíj megfizetésére vonatkozó számlát, egyúttal közölte, hogy az alperes tagságának törlését 2013. január 1-jétől veszi figyelembe. A felperes július 16-án kiállította 2012. II. félévére vonatkozóan is a tagdíj, valamint költség-hozzájárulás megfizetésére irányuló számláját. Mivel fizetési kötelezettségnek az alperes nem tett eleget, 2013. április 30-án mindösszesen 800.000,- forint megfizetésére szólította fel.

A felperes keresetében 800.000,- forint tagdíj és késedelmi kamatai megfizetésére kérte az alperes kötelezését. Hivatkozott a korábban hatályban volt, az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény, továbbá a hatályos, az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény (Ectv.) rendelkezéseire, a Ptk. 61. §-ára és 62. § (3) bekezdés c) pontjára, valamint alapszabályának a tagdíj megfizetésére vonatkozó részeire.

Az alperes ellenkérelmében elsődlegesen hatásköri kifogást terjesztett elő. Álláspontja szerint a Pp. 23. § (1) bekezdés fb) pontja szerint a felperes követelése egyszerű pénzkövetelés, így annak elbírálására az alperes székhelye szerint illetékes járásbíróság jogosult. Másodlagosan – érdemben – kérte a kereset elutasítását. Kifejtette, a felperes mind a Ptk-ban, mind az egyesülési jogra vonatkozó jogszabályokban foglalt jogait visszaélészerűen gyakorolja, ugyanakkor az ilyen magatartást az alapszabály 7. pontja is tiltja, tilos a tagok jogainak bármilyen csorbítása. Érvelése szerint értelmezhetetlen és ellentmondó az alapszabály V.9.b) pontja, véleménye az volt, jelen esetre a 9.c) pontot kellett volna alkalmazni, vagyis az alperest a felperesi tagok közül ki kellett volna zárni, mely esetben mentesülne a tagdíj megfizetése alól. Nem vitatta, hogy 2012. április 24-én mondta fel tagsági viszonyát, ezért erre a negyedévre 200.000,- forint megfizetését vállalta.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest 800.000,- forint és annak részösszegeként eltérően megállapított késedelmi kamatai megfizetésére. Mindenekelőtt rögzítette, hogy a törvényszék által nyilvántartásba vett cégnek nem minősülő szervezetekkel kapcsolatos perek közül az ilyen szervezetek és tagjaik, illetve a tagok egymás közötti, tagsági jogviszonyon alapuló pereinek elbírálására a törvényszéknek van hatásköre. A tagsági jogviszonyból eredő tagdíj iránti követelés érvényesítése ebbe a percsoportba tartozik, ezért az alperes hatásköri kifogását alaptalannak ítélte.

Érdemben a Ptk. 61. § és 62. § (3) bekezdés c) pontjára, továbbá a felperesi tagsági jogviszony létesítésekor hatályban volt, az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény 9. § c) pontjára, valamint az alapszabály V.9.b) pontjára hivatkozással kifejtette, a tag az alapszabály szerint kilépési szándékát bármikor bejelentheti azzal a korlátozással, hogy azt a tárgyév letelte előtt legalább három hónappal közölnie kell, mely esetben tagsági viszonya az adott év végére szűnik meg, a tárgyévre vonatkozó fizetési kötelezettségének pedig eleget kell tennie. Az alperes által figyelembe venni kért alapszabályi rendelkezés a tagsági viszony felfüggesztésére vonatkozik, melynek idejére – kizárás esetén – a tag mentesül a tárgyév maradék időszakára szóló tagdíj befizetése alól. Ez tehát nem tagdíj nemfizetése miatti kizárás, továbbá csupán egyfajta eljárási lehetőség az elnökség számára, ha a tag hosszabb ideig hátralékban van. A perbeli esetben azonban az alperes önként, saját elhatározásából kívánt kilépni a felperesi egyesületből, melyre az alapszabály V.9.b) pontjában írtak az irányadók, azaz a kilépési szándék 2012. április 17-i bejelentését követő tárgyevi időszakra, 2012. hátralévő részére még köteles a tagdíjat

megfizetni.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést – tartalma szerint – annak megváltoztatása és a kereset elutasítása érdekében. Indokolásában kiemelte, a Ptk. és az egyesülési jogról szóló jogszabály alapján a felperes nem gyakorolhatja visszaélésszerűen jogait. Sérelmezte, hogy evonatkozásban az elsőfokú ítéleti tényállás nem tartalmaz megállapítást. Álláspontja szerint az egyébként jogszabályba ütköző, önmagának is ellentmondó és értelmezhetetlen alapszabályra nem lehet jogot alapítani, ezért a felperes igényérvényesítése alaptalan. Továbbra is állította, hogy az alapszabály V.9.b) pontja, mely a kilépés évére meghatározott pénzügyi kötelezettségek fenntartásáról rendelkezik, nem tagdíjhátralékot rögzít, hanem pénzügyi kötelezettséget. A perbeli esetben viszont az V.9.c) pontot kellett volna alkalmazni, hiszen az alperesnek nem vitásan tagdíjhátraléka volt, következésképpen tagsági viszonyát kizárással kellett volna megszüntetni, ez esetben pedig a tag mentesül a tárgyév maradék időszakára szóló tagdíj befizetése alól. Kifogásolta, hogy kizárás esetén semmilyen szankció nem sújtja a tagot, míg önkéntes kilépés esetén az alapszabály lényegében büntető intézkedést alkalmaz. Álláspontja szerint ezzel sérül a Ptk. 61. §-ában rögzített önkéntesség alapelve is.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte annak helyes indokaira figyelemmel.

A fellebbezés **alaptalan**.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, az abból levont jogi következtetése is helytálló, ezért ítéletét az ítéltábla a Pp. 253. § (2) bekezdése és 254. § (3) bekezdése szerint – annak helyes indokai folytán – helybenhagyta, jogi érvelését megismételni nem kívánja.

A fellebbezés kapcsán kiemeli az alábbiakat:

Az alperes 2010. **(hónap, nap)**-n kelt belépési nyilatkozatával a felperes alapszabályában foglaltakat magára nézve kötelezőnek ismerte el, vállalta a tagdíj és költség-hozzájárulás küldöttgyűlési határozat szerinti megfizetését. A tagsági viszony felmondását 2012 áprilisában kezdeményezte, addig az alapszabály rendelkezéseit nem sérelmezte, azokkal tisztában volt. Az alapszabály ugyanakkor egyértelműen rögzíti a tag kötelezettségét a tagdíjak, valamint a költség-hozzájárulás tekintetében, mely kötelezettségének az alperes tagsági viszonyának keletkezésétől a kilépés bejelentéséig eleget is tett, tehát a felperes ezzel kapcsolatos jogait saját gyakorlatával mindvégig ismerte. A létesítő okirat V.9.b) pontja egyértelmű rendelkezést tartalmaz arra vonatkozóan is, hogy a tag kilépése esetén a bejelentés évére meghatározott pénzügyi kötelezettségei nem törölhetők. A Ptk. 207. § (1) bekezdésében foglalt nyilatkozási elvből, illetőleg a szövegezés nyelvtani értelmezéséből kiindulva a pénzügyi kötelezettségek magában foglalják a tagdíjakat, valamint a költség-hozzájárulást, így nem hivatkozhat alappal az alperes arra, hogy az egyesület alapszabálya ellentmondó, illetve jogszabályba ütköző rendelkezést tartalmazna. Nincs olyan törvényi rendelkezés, amely tiltaná, hogy az egyesület a kilépés jogkövetkezményét a kizárásától eltérően szabályozza. Helyesen foglalt állást az elsőfokú bíróság abban a kérdésben, hogy a tagdíj nem fizetése miatt alkalmazott kizárás csupán az elnökség részére adott lehetőség, nem kötelező szankció, egyebekben azonban az alperes önként, saját elhatározásából kívánt kilépni a felperesi egyesületből, így esetében nem is alkalmazható. Irányadó – az adott tényállás mellett – az alapszabály V.9.b) pontja.

Egyebekben sem az alapszabály, sem a felperes ennek megfelelő eljárása nem sérti a Ptk. 61. §-ában rögzített önkéntesség alapelvét, tekintve, hogy a felperes nem gátolta az alperes tagsági jogviszonyának megszűnését, pusztán az érintett évre vonatkozó tagdíj megfizetését igényelte, melyet a létesítő okirat egyértelmű kötelezettséggként ír elő. Mivel pedig az alperes tagsági jogviszonyának létesítésekor az alapszabályt, annak minden kikötését elfogadta, magára nézve kötelezőnek ismerte el, az adott évre előírt teljes tagdíj megfizetésére köteles függetlenül attól, hogy az év mely időszakában jelentette be kilépési szándékát.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint köteles a felperes másodfokú eljárásbeli jogi képvisletével összefüggésben felmerült költségének viselésére, melynek mértékét az ítéltábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, valamint (5) és (6) bekezdése alapján mérlegeléssel, a kifejtett munkával arányosan állapította meg.

S z e g e d, 2014. év november hó 28. napján

Dr. Kiss Gabriella s.k..	Bánfalvi-Bottyán Csilla s.k. .	Bálint Attila s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró